

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

ATZINUMS
pārbaudes lietā Nr. 2026-52-27D
Rīgā

12.10.2026.

Nr. 6-6/64

[personas A] pilnvarotajai personai
[personai B]

Tieslietu ministrijai
pasts@tm.gov.lv

Uzņēmumu reģistram
info@ur.gov.lv

Valsts ieņēmumu dienestam
vid@vid.gov.lv

Par nepilnībām neaktīvo uzņēmumu darbības izbeigšanā

Izskatot [personas A] pilnvarotās personas [personas B] (turpmāk – iesniedzējs) vairākus iesniegumus par labas pārvaldības principa neievērošanu Rīgas pilsētas [...] individuālā uzņēmuma “[A]” (turpmāk - individuālais uzņēmums “[A]”) likvidācijas procesa organizēšanā, secināju, ka šis gadījums pirmšķietami liecina par iespējamām plašākām sistēmiskām un šobrīd pastāvošām nepilnībām attiecībā uz pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados dibināto uzņēmumu likvidāciju, ja tie ilglaicīgi aktīvi neveica uzņēmējdarbību.

Ņemot vērā minēto, ierosināju pārbaudes lietu. Izskatot pārbaudes lietas materiālus, sniedzu šādu atzinumu.

[1] Tiesiski nozīmīgi faktiskie apstākļi

[1.1] No iesnieguma materiāliem izriet, ka individuālais uzņēmums “[A]” 1995. gadā ir sācis likumā "Par uzņēmējdarbību"¹ noteikto likvidācijas procesa prasību izpildi. No lietas materiāliem konstatējams, ka Uzņēmumu reģistrā uzņēmums bija iesniedzis VID 1995. gada izziņu par parādu

¹ Likums "[Par uzņēmējdarbību](#)", 34. pants (redakcijā, kas bija spēkā no 1994. gada 9. septembra līdz 1995. gada 1.maijam).

neesamību, kā arī 1995. gadā laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" ir publicēts paziņojums par likvidācijas uzsākšanu.

Saistībā ar šo Uzņēmumu reģistrs 1997. gadā 12. augustā individuālajam uzņēmumam "[A]" ir sūtījis paziņojumu ar lūgumu ierasties Uzņēmumu reģistrā un iesniegt likvidācijai nepieciešamos dokumentus, tostarp reģistrācijas apliecības oriģinālu, dalībnieku sapulces protokolu par likvidāciju, likvidācijas aktu, publikācijas oriģinālu.

Individuālais uzņēmums "[A]", reaģējot uz 1997. gadā 12. augusta uzaicinājumu, 1997. gada 8. oktobrī Uzņēmumu reģistram iesniedza VID 1995. gada izziņu par parādu neesamību un 1995. gadā laikraksta "Latvijas Vēstnesis" publiskoto paziņojumu par likvidācijas uzsākšanu.

Uzņēmumu reģistrs 1997. gada 13. oktobrī, pēc Uzņēmumu reģistra apgalvotā, atkārtoti sūtīja paziņojumu ar lūgumu ierasties Uzņēmumu reģistrā un iesniegt likvidācijai nepieciešamos dokumentus, t.sk. reģistrācijas apliecības oriģinālu, dalībnieku sapulces protokolu par likvidāciju, likvidācijas aktu.

Kopš 1997. gada 13. oktobra paziņojuma nosūtīšanas līdz 2026. gadam starp individuālo uzņēmumu "[A]" un Uzņēmumu reģistru par konkrēto likvidāciju sarakste un jebkāda cita komunikācija ar valsts iestādēm nav notikusi.

[1.2] Uzņēmumu reģistrs 2023. gada 16. februārī, pamatojoties uz Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma 41. un 42. punktu,² aktualizēja individuālā uzņēmums "[A]" datus par patiesā labuma guvējiem - uzņēmumu reģistrā ievadīts personas kods, precizēts īpašnieka uzvārds. Attiecīgā informācija datu apmaiņas ietvaros tika nosūtīta arī Valsts ieņēmumu dienestam (turpmāk – VID).

Pēc datu aktualizācijas VID 2026. gada 24. aprīlī nosūtīja paziņojumu par pienākumu maksāt minimālo iedzīvotāju ienākuma nodokli (turpmāk – IIN), pamatojoties uz likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 19. panta 2.¹ daļu, kas nosaka, ka IIN maksātājs, kas ir reģistrēts kā saimnieciskās darbības veicējs, līdz taksācijas gadam sekojošā gada 23. jūnijam iemaksā vienotajā nodokļu kontā 50 euro, ja taksācijas gadā nav gūts ar nodokli apliekams ienākums no saimnieciskās darbības vai ja aprēķinātā nodokļa summa no saimnieciskās darbības apliekamā ienākuma nepārsniedz 50 euro.³

² [Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums](#), Pārejas noteikumu 41., 42. punkts.

³ Likums "[Par iedzīvotāju ienākuma nodokli](#)", 19. pants.

[1.3] Iesniedzējs uzskata, ka individuālajam uzņēmumam "[A]" nepamatoti ir radītas nelabvēlīgas sekas valsts pārvaldes iestāžu, galvenokārt Uzņēmumu reģistra, bezdarbības dēļ, kas teju 30 gados nav pabeidzis likvidācijas procesu, nav pienācīgi kārtojis uzņēmuma reģistrācijas lietu (tajā nav visi dokumenti, t.sk. nav pierādījumu par 1997. gada 13. oktobra paziņojuma nosūtīšanu u.c.). Tāpat Uzņēmumu reģistrs nav paziņojis lēmumu par likvidācijas procesu (par uzņēmuma izslēgšanu no reģistra vai atteikumu to darīt). Iesniedzēja skatījumā, Uzņēmumu reģistrs ir pārkāpis labas pārvaldības principu, 30 gadu garumā neinformējot iesniedzēju par uzsākto likvidācijas procesu.

Uzņēmumu reģistrs uzskata, ka uzņēmums ir atbildīgs par likvidācijas procesā iesniedzamajiem dokumentiem. Pēc savas iniciatīvas Uzņēmumu reģistram nav tas jādara. Šobrīd likvidācijas procesu var pabeigt tikai vispārējā likvidācijas kārtībā, pamatojoties uz likuma "Par individuālo (ģimenes) uzņēmumu un zemnieka vai zvejnieka saimniecību" 21. panta pirmo daļu (regulē individuālā (ģimenes) uzņēmuma likvidāciju),⁴ Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 6. panta pirmo daļu (regulē pārejas posmā piemērojamā likuma noteikumus)⁵ un likuma "Par uzņēmējdarbību" 34. pantu (regulē vispārīgo uzņēmumu likvidāciju).⁶

[2] Vērtējums

[2.1] No pārbaudes lietas materiāliem konstatēju, ka šobrīd starp individuālo uzņēmumu "[A]" un Uzņēmumu reģistru pastāv administratīvi tiesisks strīds par to, vai individuālais uzņēmums "[A]" varēja paļauties, ka uzņēmuma likvidācija ir pabeigta, tā kā 30 gadu garumā kopš likvidācijas procesa formalitāšu kārtošanas nebija saņēmis ne no vienas iestādes informāciju par jebkādam veicamajām darbībām, kas liecinātu, ka valsts uzņēmumu uzskata par aktīvu, un vai Uzņēmumu reģistram bija pienākums izslēgt individuālo uzņēmumu "[A]" no Uzņēmumu reģistra kā neaktīvu uzņēmumu.

Ievērojot, ka šāda strīda risināšana ir pakļauta augstākai iestādei un administratīvajai tiesai, kuras uzdevums ir neatkarīgi un objektīvi kontrolēt izpildvaras darbības, kuras attiecas uz konkrētām publiski tiesiskajām attiecībām starp valsti un privātpersonu,⁷ uzskatu, ka individuālo gadījumu visefektīvāk ir risināt, apstrīdot un pārsūdzot Uzņēmumu reģistra rīcību administratīvā procesa ietvaros.

⁴ Likums "[Par individuālo \(ģimenes\) uzņēmumu un zemnieka vai zvejnieka saimniecību](#)", 21. pants.

⁵ [Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likums](#), 6. pants.

⁶ Likums "[Par uzņēmējdarbību](#)", 34. pants.

⁷ [Administratīvā procesa likums](#), 2. pants.

[2.2] Vienlaikus konstatēju, ka individuālā uzņēmuma “[A]” likvidācijas procesa gaita liecina par plašākām sistēmiskām nepilnībām attiecībā uz pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados dibināto uzņēmumu likvidāciju.

Kā jau šī atzinuma faktisko apstākļu izklātā norādīju, individuālā uzņēmuma “[A]” gadījumā Uzņēmumu reģistrs, pamatojoties uz Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma pārejas noteikumu 41. un 42. punktu,⁸ veica datu aktualizāciju reģistrā par patiesā labuma guvējiem citstarp attiecībā uz pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados dibinātajiem neaktīvajiem uzņēmumiem. Izpildot gan minētā likumu prasības, gan kopumā apzinot reģistrētos vēsturiskos uzņēmumus, Uzņēmumu reģistrs konstatēja, ka publiskā reģistrā ir liels skaits neaktīvu uzņēmumu ar neaktuāliem datiem.

Pārbaudes lietas ietvaros, konsultējoties ar Uzņēmumu reģistru, noskaidroju, ka tika identificēti aptuveni 13000 uzņēmumu reģistra žurnālā reģistrētu tiesību subjektu, kuru īpašniekiem nebija personas kodi. Atbilstoši publiski pieejamajiem datiem šobrīd ap 11 099 gadījumos subjektu īpašniekam uzņēmumu reģistra ierakstos personas koda nav, un ap 10 600 gadījumos subjektu amatpersonām nav norādīts personas kods.⁹ Pārbaudes lietā ir arī noskaidrots, ka Uzņēmumu reģistrs saskarās ar lielu administratīvo slogu, aktualizējot katra ar šādu trūkumu identificētā uzņēmuma datus. No minētajiem aptuveni 13000 identificētajām reģistrācijas lietām tika izskatītas aptuveni 1700 reģistrācijas lietas, un gadījumos, kad tas bija iespējams, tika aktualizētas ziņas par īpašnieku personas kodiem.¹⁰

Ņemot vērā datu aktualizēšanas administratīvo slogu, kā arī nepieciešamību efektīvi atrisināt situāciju, ka uzņēmumu reģistrā joprojām ir reģistrēts liels skaits tiesību subjektu, kas praktiski vairs neveic darbību vai ir faktiski neeksistējoši subjekti, Tieslietu ministrija ir izstrādājusi likumprojektu “Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā” (26-TA-783).¹¹

No minētā likumprojekta izriet, ka ir iecerēts līdz 2027. gada 1. martam izslēgt no uzņēmumu reģistra tos uzņēmumus, kuriem:

⁸ [Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums](#), 41., 42. punkts.

⁹ Tiesību akta projekta "Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā" [sākotnējās ietekmes \(ex-ante\) novērtējuma ziņojums \(anotācija\)](#).

¹⁰ Vienlaikus pārbaudes lietā noskaidrots, ka Uzņēmumu reģistra rīcībā nav informācijas par precīzu tiesību subjektu skaitu, kuru īpašniekiem Uzņēmumu reģistrs, ievērojot Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma pārejas noteikumu 41. un 42. punktu, aktualizēja ziņas par personas kodiem.

¹¹ Likumprojekts [“Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā”](#) (26-TA-783).

- 1) uzņēmumu reģistrā 2026. gada 31. decembrī nav ieraksta par individuālā (ģimenes) uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības vai lauku amatnieka uzņēmuma īpašnieka personas kodu (ja personai nav personas koda – par dzimšanas datumu, personu apliecinoša dokumenta numuru un izdošanas datumu, valsti un institūciju, kas dokumentu izdevusi);
- 2) uzņēmumu reģistrā par individuālā (ģimenes) uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības vai lauku amatnieka uzņēmuma īpašnieku ir ierakstīta mirusi persona, par kuras miršanas faktu Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā ziņas saņemtas pirms 2024. gada 1. janvāra.

Savukārt individuālo (ģimenes) uzņēmumu, zemnieka vai zvejnieka saimniecību vai lauku amatnieka uzņēmumu līdz 2035. gada 1. janvārim izslēdz no uzņēmumu reģistra, ja individuālais (ģimenes) uzņēmums, zemnieka vai zvejnieka saimniecība vai lauku amatnieka uzņēmums nav sasniedzams tā juridiskajā adresē un divu mēnešu laikā pēc rakstveida brīdinājuma saņemšanas nav novērsis norādīto trūkumu.

Tieslietu ministrijas pieeja ir vērtējama kā efektīvs risinājums. Vienlaikus ir izveidojusies situācija, ka daļa neaktīvo uzņēmumu, kuru dati, t.sk. izpildot likuma prasības, no Uzņēmumu reģistra puses tika aktualizēti, šobrīd un potenciāli nākotnē tiek nostādīti nelabvēlīgākā situācijā, kā tie neaktīvie uzņēmumi, kuru datu aktualizācija ir apturēta saistībā ar likumprojektā “Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā” (26-TA-783) paredzēto ieceri. Proti, šobrīd šiem uzņēmumiem, kā minimums, ir radušās ar nodokļu nomaksu saistītas sekas. Turklāt tiem jāveic likvidācijas vispārējā kārtībā (administratīvais slogs), lai sekas nebūtu arī nākotnē.

Likumprojektā “Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā” (26-TA-783) nav iecerēts, ka šie uzņēmumi tiks pakļauti tādai vienkāršotās likvidācijas kārtībai, kā tie uzņēmumi, kuru dati joprojām nav aktualizēti. Atbilstoši likumprojektam nākotnē tie uzņēmumi, kuru dati ir aktualizēti, potenciāli vienkāršotai likvidācijai var pakļauties tikai pie nosacījuma, ja tiek konstatēts, ka uzņēmums neatrodas juridiskajā adresē. Šādu risinājumu neuzskatu par efektīvu un taisnīgu, jo tā īstenošana joprojām prasīs administratīvu resursu no valsts puses un šo kārtību uzņēmumi izmantos kā formālu ieganstu, lai izslēgtu no uzņēmumu reģistra neaktīvus uzņēmumus, kuri vienlaikus no valsts puses formāli tiek uzskatīti par aktīviem saistībā ar veikto datu aktualizāciju. Šāda pieeja neatbilst tiesību efektīvas piemērošanas principam, proti, lai arī ar šādu procedūru ir iespējams sasniegt rezultātu, taču ar to netiek atrisināta problemātika ne pietiekami ātri un ne bez liekiem papildu resursiem.

Līdz ar to secinu, ka ar iecerētajiem grozījumiem Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā valsts nerod efektīvu risinājumu attiecībā uz to daļu uzņēmumu, kuri ir bijuši ilglaicīgi neaktīvi un kuru datus Uzņēmumu reģistrs "rindas kārtībā" jau ir aktualizējis.

[2.3] Labas pārvaldības princips paredz taisnīgu procedūru īstenošanu saprātīgā laikā un citus noteikumus, kuru mērķis ir panākt, lai valsts pārvalde ievērotu privātpersonas tiesības un tiesiskās intereses.¹² Satversmes tiesa ir uzsvērusi, ka demokrātiskā tiesiskā valstī valsts pārvaldei ir jātiecas nodrošināt taisnīgumu.¹³

Izveidojušos situāciju attiecībā pret individuālo uzņēmumu "[A]", kā arī citiem līdzīgā situācijā nonākušiem uzņēmumiem uzskatu par netaisnīgu. Lai arī šo uzņēmumu dati ir tikuši aktualizēti Uzņēmumu reģistra tiesiskās rīcības rezultātā, tomēr valsts izšķiršanās neturpināt citu līdzīgu uzņēmumu datu aktualizēšanu ar ieceri šo uzņēmumu vienkāršoto likvidāciju atrisināt ar likumu, nostāda uzņēmumus, kuru dati ir tikuši aktualizēti, acīmredzamā nelabvēlīgākā situācijā attiecībā pret pēc būtības līdzīgiem subjektiem, jo iecerētajā likumprojektā nav paredzēts risinājums šo subjektu vienkāršotai likvidācijai. Nav šaubu, ka valsts, efektivitātes nolūkos var mainīt nosacījumus turpmākam risinājumam, taču taisnīguma princips pagērē paredzēt samērīgu risinājumu iepriekšējās rīcības (veiktas datu aktualizācijas) radušos seku mazināšanai.

Šāds regulējums būtu taisnīgs arī no tāda aspekta, ka vēsturiski likuma "Par uzņēmējdarbību" 34. panta pirmā daļa paredzēja kārtību, ka uzņēmuma darbības izbeidzas, ja gada laikā pēc to reģistrācijas nav uzsākta uzņēmējdarbība, kas, kā norādīts tiesību akta projekta "Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā" sākotnējās ietekmes (ex-ante) novērtējuma ziņojumā (anotācijā), lielai daļai no reiz reģistrētajiem subjektiem ir radījis uzskatu, ka sen reģistrētā zemnieku saimniecība, zvejnieku saimniecība, lauku amatnieka uzņēmums vai individuālais (ģimenes) uzņēmums jau ir izslēgts no uzņēmumu reģistra. Šī iemesla dēļ šādu subjektu īpašnieki un amatpersonas neaktualizē ziņas par attiecīgajiem subjektiem, jo uzskata, ka šie subjekti nemaz neeksistē.¹⁴ Šādas pārliecības pamatā uzņēmumu īpašniekiem citstarp ir fakts, ka no valsts iestāžu puses ilglaicīgi nav bijusi nekāda atgādinājuma par nepieciešamību rīkoties, lai sakārtotu uzņēmuma reģistrācijas formalitātes. Individuālā uzņēmuma "[A]" gadījumā tie ir bijuši 30 gadi.

¹² [Valsts pārvaldes iekārtas likums](#), 10. panta piektā daļa.

¹³ Satversmes tiesas 2007. gada 28.februāra lēmums lietā [Nr. 2006-41-01](#), 15.punkts.

¹⁴ Tiesību akta projekta "Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā" [sākotnējās ietekmes \(ex-ante\) novērtējuma ziņojums \(anotācija\)](#).

Svarīgi ir atzīmēt, ka vēsturiski likuma "Par uzņēmējdarbību" 34.³ pants laika posmā no 2003. gada 16. aprīļa līdz 2006. gada 19. maijam paredzēja arī visa veida uzņēmumu (uzņēmējsabiedrības) vienkāršoto likvidāciju, ja uzņēmums aktīvi neveica uzņēmējdarbību,¹⁵ ko likumā noteiktajos gadījumos varēja rosināt valsts pārvaldes iestādes (VID un Uzņēmumu reģistrs).

Iesniedzēja gadījums un pārbaudes lietā iegūtā informācija apliecina, ka no valsts puses nav bijis sistēmisks redzējums un rīcība, kā attiecīgo regulējumu veiksmīgi izmantot, lai sakārtotu jautājumu ar neaktīvajiem uzņēmumiem. Piemēram, iesniedzēja gadījumā no VID sniegtas informācijas secināms, ka VID reģistros gan pirms Uzņēmumu reģistra datu aktualizēšanas, gan pēc atrodas informācija par Rīgas pilsētas [...] individuālo uzņēmumu "[A]", reģistrācijas Nr. [...]. Minētais uzņēmums kopš tā dibināšanas (1991. gadā) līdz pat šim brīdim VID datu bāzēs ir figurējis kā nodokļu maksātājs, neskatoties pat uz to, ka līdz 2023. gada 15. februārim VID nebija īpašnieka personas koda un, iespējams, VID reģistros bija kļūdaini fiksēts īpašnieka uzvārds. Tāpat pārbaudes lietā esošā informācija liecina, ka Rīgas pilsētas [...] individuālais uzņēmums "[A]", reģistrācijas Nr. [...], nav veicis saimniecisko darbību kopš 1995. gada. Taču, neskatoties arī uz šo faktu, VID līdz pat 2026. gada 24. aprīlim (t.i., kad tika nosūtīts paziņojums par minimāla nodokļa nomaksas pienākumu) nav interesējies par nodokļu nomaksas pienākuma izpildi un ar to saistīto dokumentu iesniegšanu. VID arī nav rosinājis piemērot vienkāršotās likvidācijas procesu, pamatojoties uz likuma "Par uzņēmējdarbību" 34.³ panta pirmās daļas 2. apakšpunktu, kas paredzēja vienkāršotās likvidācijas uzsākšanu, ja uzņēmums sistemātiski neiesniedz nodokļu likumos paredzētos pārskatus, deklarācijas vai nodokļu aprēķinus, kā arī nav paziņojis par savas darbības pārtraukšanu un nav informācijas par šā uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) darbību.

Pēc tam, kad likums "Par uzņēmējdarbību" 2006. gada 19. maijā zaudēja spēku, visaptverošs tiesiskais regulējums uzņēmumu vienkāršotās likvidācijas procedūrai nav izstrādāts. Komerclikumā vienkāršotā likvidācijas procedūra¹⁶ ir paredzēta tikai daļai no komersantiem – kapitālsabiedrībām,¹⁷ savukārt Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā ir paredzētas iespējas izslēgt no uzņēmuma reģistra atsevišķos gadījumos (ja atbilst uzņēmums individuālā uzņēmuma statusam, bet to nav reģistrējis, kā arī, ja likvidācijas uzsākšana nav tikusi pierēģistrēta Uzņēmumu reģistrā).¹⁸

¹⁵ Likums "[Par uzņēmējdarbību](#)", 34.³ pants (redakcijā, kas bija spēkā no 2003. gada 16. aprīļa līdz 2006. gada 19. maijam).

¹⁶ [Komerclikums](#), 314.¹ pants.

¹⁷ [Komerclikuma](#) 134. panta otrā daļa nosaka, ka kapitālsabiedrība ir sabiedrība ar ierobežotu atbildību vai akciju sabiedrība.

¹⁸ [Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likums](#), 17., 23. pants.

Šie apstākļi liecina par zināmu valsts līdzatbildību attiecīgās problemātikas pastāvēšanā. Ja valsts iestādes būtu sistemātiski un mērķtiecīgi rīkojušās, t.sk. piemērojot likuma "Par uzņēmējdarbību" 34.³ pantu, šāds jautājums šodien vairs nebūtu aktuāls. Privātpersonu tiesisko interešu aizsardzības nolūkos šis apstāklis prasa taisnīgu noregulējumu.

[3] Ieteikumi

Lai panāktu taisnīgu noregulējumu, uzskatu, ka likumprojekts "Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā" (ID 26-TA-783) būtu jāpilnveido, paredzot risinājumu arī to uzņēmumu grupai, kuru dati jau ir aktualizēti. Līdz ar to, pamatojoties uz Tiesībsarga likuma 12. panta 4. un 8. punktu, **iesaku** iekļaut likumprojektā "Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā" (26-TA-783) normu, kas vienkāršoto likvidāciju attiecina arī uz tiem uzņēmumiem, kuru dati ir tikuši aktualizēti, bet šie uzņēmumi joprojām atbilst neaktivitātes kritērijiem.

No Vienotā tiesību aktu projektu izstrādes un saskaņošanas portāla izriet, ka likumprojektam "Grozījumi Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā" (ID 26-TA-783) 2026. gada aprīlī ir noslēgusies publiskā apspriešana un nav sekojusi turpmāk tā virzība. Ņemot vērā, ka individuālajam uzņēmumam "[A]", kā arī citiem līdzīgā situācijā nonākušiem uzņēmumiem var tikt radītas negatīvas tiesiskas sekas, kā arī papildu administratīvais slogs, **aicinu** rast iespēju bez kavēšanās virzīt minēto likumprojektu saskaņošanai un atbalstīšanai Ministru kabinetā.

Lūdzu informēt mani par ieteikumu izpildi **līdz 2027. gada 1. februārim**.

Ar cieņu

tiesībsardze

Karina Palkova